

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-1610/23-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Borisa Markovića, predsjednika vijeća, Blanše Turić i mr. sc. Mirjane Juričić članica vijeća, te sudske savjetnice Tajane Šimunović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja

protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, OIB: 87950783661, uz sudjelovanje zainteresirane osobe

kojeg zastupa opunomoćenik odvjetnik u Zagrebu, radi rješavanja spora između korisnika i operatera, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Usl-3308/21-14 od 24. veljače 2023., na sjednici vijeća održanoj 27. ožujka 2024.

presudio je

- I. Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje se presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Usl-3308/21-14 od 24. veljače 2023.
- II. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troškova odgovora na žalbu.
- III. Ova presuda će se objaviti u Narodnim novinama.

Obrazloženje

1. Presudom Upravnog suda u Zagrebu, točkom I. izreke odbijen je tužbeni zahtjev za poništavanje odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/21-01/677, urbroj: 376-08-21-4 od 30. rujna 2021. Točkom II. izreke nalaže se tužitelju da nadoknadi zainteresiranoj osobi trošak upravnog spora u iznosu od 1.244,27 eura (tisuću dvjesto četrdeset četiri eura i dvadeset sedam centi) /9.374,25 kn (devet tisuća tristo sedamdeset četiri kune i dvadeset pet lipa)/konverzijski tečaj 7,53450, u roku od 60 dana od dana dostave pravomoćne presude.

2. Osporavanim rješenjem tuženika, točkom I. izreke usvojen je zahtjev za rješavanje spora korisnika kao osnovan, te je naloženo tužitelju da korisniku izvrši financijsko odobrenje naknade zbog prijevremenog raskida ugovora u iznosu od 2.120,69 kn.

3. Protiv označene presude tužitelj je izjavio žalbu iz svih zakonom propisanih razloga. U bitnome ističe da su netočni i neutemeljeni, ali i protivno sadržaju sudskog spisa navodi iz osporavane presude da tužitelj zainteresiranoj osobi kao pretplatniku nije poslao pisanu opomenu koja prethodi privremenom isključenju pretplatničke terminalne opreme iz elektroničke komunikacijske mreže. Navodi da je u tužbi naveo da sporni račun za 2020. zainteresirana osoba nije podmirila do 16. prosinca 2020. kada je zainteresiranoj osobi izvršeno privremeno isključenje usluge, ali niti do 25. veljače 2021. kada je istoj izvršeno trajno isključenje usluge, unatoč svim opomenama iskazanim na računima izdanim zainteresiranoj osobi do dana raskida pretplatničkog ugovora. Ističe da je opomenu o dospjelim dugovanjima iz prethodnih razdoblja iskazivao na sljedećim izdanim računima zainteresiranoj osobi, a za koje postupanje je tužitelj dobio i suglasnost tuženika, te ističe da iz primjera takve opomene jasno proizlazi da ista sadrži sve elemente propisane člankom 48. stavkom 2. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine", 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17. – dalje: ZEK) i člankom 16. stavkom 1. točkom 5. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga ("Narodne novine", 154/11., 149/13., 82/14., 24/15., 62/16. i 68/19. – dalje: Pravilnik) pa je jasno da se radi o pisanoj opomeni i da takva pisana opomena sadrži naznaku privremenog isključenja u slučaju nepodmirenja dugova u roku od 30 dana. Navodi da se prvostupanjski sud uopće nije osvrnuo niti je obrazložio činjenicu da je tužitelj u ranijem upravnom postupku dostavio tuženiku ispis stavaka (karticu dugovanja kupca) iz koje je jasno razvidno koji je račun zainteresirana osoba podmirila, a koji nije, dok je usporedbom ispisa stavaka i u upravnom postupku dostavljenih računa, tuženik mogao lako utvrditi da po podmirenju pojedinih dugovanja iznos koji uvijek ostaje nepodmiren je upravo onaj koji odgovara predmetnom računu za rujan 2020. Nadalje, ističe kako sud ne navodi koji bi to sadržaj pisana opomena trebala sadržavati kako bi se ista mogla smatrati pisanom opomenom koja prethodi privremenom isključenju, kao niti zbog čega smatra da navedena opomena kako ju je u ovom konkretnom slučaju na računu iskazao tužitelj, ne ispunjava pretpostavke iz ZEK-a i Pravilnika. Navodi da se prvostupanjski sud nije osvrnuo niti na tužbeni navod tužitelja da su u cijelosti proturječni i nelogični navodi tuženika da je zainteresirana osoba nastavila koristiti usluge tužitelja i nakon pokretanja spora. Naime, zbog trajnog isključenja nije bio moguć nastavak pretplatničkog odnosa po konkretnom ugovoru, pa tako ni daljnje korištenje usluga. Tužitelj nadalje ističe da je predmetni način iskazivanja opomene po prethodnim dospjelim, a neplaćenim računima u skladu s njegovim Općim uvjetima, odredbama ZEK-a i Pravilnika, no unatoč tome, sud neutemeljeno i nepravilno utvrđuje da je tužitelj zainteresiranoj osobi trebao uputiti zaseban dokument tj. posebnu opomenu na kojoj će biti vidljivi svi podaci koji su već vidljivi i na predmetnoj opomeni iskazanoj na računu. Tužitelj nadalje ističe da je člankom 15. stavkom 2. Općih uvjeta propisano da tužitelj pridržava pravo slanja pisanih opomena pretplatniku za slučaj da pretplatnik ne podmiri račun do datuma dospijeca naznačenom na računu s izričitom napomenom da će terminalna oprema biti privremeno isključena iz tužiteljeve mreže. Dakle, iz navedene odredbe Općih uvjeta jasno proizlazi da slanje pisane opomene nije obveza tužitelja, već pravo tužitelja, a odredba Općih uvjeta ima utemeljenja u članku 48. stavku 1. ZEK-a. Tužitelj konačno ističe da se računi za usluge korisnicima, pa tako i zainteresiranoj osobi šalju običnom poštom pa je jasno da tužitelj činjenicu slanja računa zainteresiranoj osobi ne može dokazati, međutim,

sve da zainteresirana osoba zaista nije primila račune nakon računa za rujan 2020., trebala je postupati sukladno načelu savjesnosti i poštenja u ostvarivanju prava i obveza u smislu članka 4. Zakona o obveznim odnosima. Smatra da je prvostupanjski sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje i pogrešno primijenio materijalno pravo, pa iz navedenih razloga predlaže ovom Sudu da poništi osporavanu presudu, te sam otkloni nedostatke i presudom riješi stvar u smislu navoda iz žalbe tj. da poništi osporavano rješenje tuženika.

4. Tuženik u odgovoru na žalbu u bitnome navodi da je prvostupanjski sud na temelju pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja ispravno primijenio propise odnosno utvrdio kako sukladno odredbama članka 48. tada važećeg ZEK-a, te članka 16. stavka 1. točke 5. i članka 20. stavka 1. točke 3. Pravilnika nisu bile ispunjene pretpostavke za jednostrani raskid pretplatničkog ugovora pa i naknade zbog prijevremenog raskida ugovora iz razloga neplaćanja računa za rujan 2020. Tuženik ističe kako je prilikom rješavanja sporova između korisnika i operatora telefonskih komunikacija u obvezi utvrditi je li u cijelosti poštivana detaljno propisana procedura privremenog i trajnog isključenja korisnika, imajući u vidu posljedice koje isključenje ima za korisnike usluga, kao i znatna financijska naknada u slučaju privremenog raskida ugovora. Navodi kako je tužitelj paušalno u gornjem desnom kutu računa za mjesec siječanj naveo dugovanje od 503,13 kn, dok je na računu za veljaču na isti način naveo dugovanje od 251,46 kn. Dalje ističe da su netočni navodi tužitelja kako iz njegovih uvjeta poslovanja proizlazi da slanje pisane opomene nije obveza tužitelja, već njegovo pravo, budući da su odredbe ZEK-a i Pravilnika kogentne naravi, te opomena u slučaju privremenog isključenja korisnika mora sadržavati iznos dugovanja, podatke za plaćanje, te posebice nepodmirenja dugovanja sukladno citiranim odredbama Pravilnika. Ističe da se iz postupanja zainteresirane osobe kao potrošača ne može zaključiti da je njeno intencija bila neplaćanje dospjelog dugovanja, dapače, sporni račun tužitelja korisnik je podmirio odmah po saznanju duga odnosno dana 1. ožujka 2021., kako je naveo i sam tužitelj u svom očitovanju. Isto tako, niti s financijske kartice kupca za razdoblje od 1. veljače 2020. do 14. srpnja 2020. nije vidljivo kako se radi o neurednom korisniku u smislu ispunjavanja financijskih obveza. Tuženik nadalje ističe kako je zbog otegotnih posljedica privremenog raskida pretplatničkog ugovora neophodno da operatori u cijelosti poštuju procedure i korake koji prethode trajnom isključenju korisnika iz vlastite mreže. U konkretnom slučaju, posljedica jednostranog raskida ugovora bez dostave prethodne opomene zbog mjesečnog dugovanja i naplate naknade od strane tužitelja je nemogućnost redovitog obavljanja djelatnosti korisnika. Iz navedenih razloga predlaže da se odbije žalba kao neosnovana.

5. Zainteresirana osoba u odgovoru na žalbu ističe kako ostaje kod svih navoda iz odgovora na tužbu i na raspravi od dana 21. veljače 2023. Ističe da je sporni račun podmiren i to u trenutku saznanja za navodno nepodmireno dugovanje. Ujedno ističe da je kojim slučajem zaprimila sličnu opomenu, račun bi bio podmiren na vrijeme baš kao što su plaćeni svi ostali računi. Nadalje ističe kako je tužitelj raskinuo pretplatnički ugovor protivno mjerodavnom pravu, pa iz navedenih razloga predlaže ovom Sudu da odbije žalbu kao neosnovanu, te da mu se nadoknade troškovi sastava odgovora na žalbu.

6. Žalba nije osnovana.

7. Ispitujući osporavanu presudu i postupak koji joj je prethodio u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći pri tome na razloge ništavosti po službenoj

dužnosti u skladu s odredbom članka 73. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.- dalje: ZUS) ovaj Sud nalazi da ne postoje razlozi zbog kojih se presuda osporava.

8. Ovaj Sud nalazi da se osporavana presuda prvostupanjskog upravnog suda ne može ocijeniti nezakonitom niti po jednoj osnovi propisanoj odredbom članka 66. stavka 1. ZUS-a.

9. Ovo stoga jer prema podacima spisa proizlazi da je prvostupanjski upravni sud sukladno odredbi članka 33. stavka 2. ZUS-a presudu utemeljio na dokazima i činjenicama utvrđenim u postupku donošenja odluke javnopravnog tijela, kao i tijekom upravnog spora, te je nakon razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja u smislu odredbe članka 55. stavka 3. ZUS-a, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje pravilno tužbeni zahtjev ocijenio neosnovanim.

10. Isto tako, ovaj Sud nalazi da osporavana prvostupanjska presuda, suprotno navodima tužitelja, sadrži sve propisane elemente iz članka 60. ZUS-a, te dostatno obrazloženje za otklanjanje bilo kakve sumnje u arbitranost i samovoljnu primjenu mjerodavnog prava.

11. Naime, odredbom članka 48. stavka 1. ZEK-a propisano je ako pretplatnik nije podmirio dugovanje za pruženu uslugu, operator javnih komunikacijskih usluga ima pravo privremeno isključiti pretplatničku terminalnu opremu iz elektroničke komunikacijske mreže u skladu s općim uvjetima poslovanja. Operator javnih komunikacijskih usluga može privremeno isključiti pretplatničku terminalnu opremu iz elektroničke komunikacijske mreže ako pretplatnik nije podmirio dospelu dugovanja u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisane opomene, s naznakom privremenog isključenja u slučajevima nepodmirivanja dugovanja, i ako nije podnio prigovor iz članka 50. ovog Zakona (stavak 2.).

12. Odredbom članka 16. stavka 1. točke 5. Pravilnika propisano je da operator javnih komunikacijskih usluga može privremeno isključiti pretplatničku telekomunikacijsku terminalnu opremu iz javne elektroničke komunikacijske mreže ako utvrdi da pretplatnik nije podmirio dospelu dugovanje za obavljene elektroničke komunikacijske usluge u roku od 30 dana od dana dostavljanja opomene s naznakom privremenog isključenja u slučaju nepodmirivanja dugovanja u određenom roku, a nije podnio prigovor na iznos kojim je zadužen, u skladu s odredbama zakona i propisa donesenih na temelju zakona. Nadalje, odredbom članka 20. stavka 1. točke 3. Pravilnika propisano je da operator ima pravo raskinuti pretplatnički ugovor ako pretplatnik ne podmiri dospelu, a neosporeno dugovanje za obavljene elektroničke i komunikacijske usluge u roku od 30 dana od dana privremenog isključenja pretplatničke telekomunikacijske terminalne opreme iz javne elektroničke komunikacijske mreže.

13. Prvostupanjski je sud razmatrajući podatke spisa predmeta, kao i mjerodavne odredbe ZEK-a i Pravilnika, pravilno ocijenio da u konkretnom slučaju nisu bile ispunjene pretpostavke za raskid pretplatničkog ugovora i naplatu naknade zbog prijevremenog raskida ugovora. Naime, tužitelj tijekom postupka nije dostavio dokaz da je zainteresiranoj osobi prije privremenog isključenja terminalne opreme dostavio opomenu zbog neplaćanja računa za mjesec rujan 2020. S tim u vezi osnovano prvostupanjski sud ističe da se navođenje dospjelih novčanih tražbina iz prethodnih razdoblja u gornjem desnom kutu izdanih računa za mjesec prosinac 2020. godine i siječanj 2021. godine ne može smatrati opomenom koja prethodi privremenom isključenju. Osim toga ni navod tužitelja kako s obzirom na svoje Opće uvjete

poslovanja ima pravo, ali ne i obvezu poslati opomenu, ne utječe na drukčije rješenje ove stvari, budući da uvjeti poslovanja tužitelja ne mogu isključiti njegovu obvezu pridržavanja kogentnih odredbi ZEK-a i Pravilnika, o raskidu ugovora u slučaju nepodmirenja dugovanja.

14. Prihvaćajući u cijelosti obrazloženje prvostupanjskog upravnog suda navedeno u osporavanoj presudi kao logično i argumentirano, te utemeljeno na dokazima u spisu predmeta, ovaj Sud utvrđuje da se osporavana presuda temelji na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju na koje je pravilno primijenjeno materijalno pravo, a nisu učinjene niti povrede postupka pa stoga ne postoje razlozi radi kojih se presuda osporava.

15. S obzirom da tužitelj u žalbi ne ističe pravno odlučne razloge kojima bi doveo u sumnju pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja odnosno pravilnost primjene materijalnog prava, to je trebalo na temelju odredbe članka 74. stavka 1. ZUS-a žalbu odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

16. Što se tiče troškova odgovora na žalbu ovaj Sud smatra da se ne radi o opravdanom trošku koji je imao utjecaja na ishod ovoga spora zbog čega je trebalo temeljem članka 79. stavka 4. ZUS-a odbiti zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troškova odgovora na žalbu.

17. Odluka pod točkom III. izreke se temelji na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu, 27. ožujka 2024.

Predsjednik vijeća
Boris Marković

Dokument je elektronički potpisan:
Boris Marković

Vrijeme potpisivanja:
12-04-2024
12:33:25

DN:
C=HR
O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#0C1156415448522D313336513333630303638
OU=Signature
S=Marković
G=Boris
CN=Boris Marković